

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 15Csp/328/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117231104
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Singerová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4117231104.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Zuzanou Singerovou v spore žalobkyne: D. O., narodená XX.XX.XXXX, bytom O. dolina XX, Q., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti zmluvy, bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru, zaplataenie primeraného finančného zadostučinenia 1000 eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi primerané finančné zadostučinenie 300 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žaloba sa vo zvyšnej časti zamietá.
- III. Žalovaný má proti žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou požadovala, aby súd určil, že zmluva o úvere č. 85000035536 zo dňa 19.11.2013 uzatvorená medzi ňou a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov, že zmluva je neplatná, že zostatok istiny je povinná zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 eur a žalovaný je povinný zaplatiť jej primerané finančné zadostučinenie 1000 eur.

2. Žalobu odôvodnila tým, že je spotrebiteľka a so žalovaným ako veriteľom uzavrela zmluvu, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver. Táto zmluva bola žalovaným vopred pripravená na predtlačenom formulári, nemala možnosť jej obsah ovplyvniť, bola ju nútená podpísať ako celok a jej súčasťou sú nečitateľné zmluvné podmienky, je napísaná malým nečitateľným písmom, s ktorým nemala možnosť sa oboznámiť a porozumieť mu. Žalovaný konal v rozpore s dobrými mravmi a odbornou starostlivosťou, v zmluve použil početné neprijateľné podmienky, zmluva uzavrela za nápadne nevýhodných podmienok a preto je neplatná. V zmluve nie je uvedená správna ročná percentuálna miera nákladov a absentuje v nej aj rozlíšenie splátok na istinu, úroky a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Navrhla, aby súd vyzval žalovaného na poskytnutie informácií a dôkazov k vyčísleniu istiny. Pripojila oznámenie žalovaného z 19.11.2013 k zmluve o revolvingovom úvere č. 8500035536, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere z 18.11.2013 a reprezentatívny príklad výpočtu RPMN.

3. Žalovaný proti žalobe namietal a navrhol ju zamietnuť z dôvodu, že nie je možné určiť bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru a aj neplatnosť zmluvy a nie je na tom ani naliehavý právny záujem, že žalobkyňa nepreukázala, že bola nútená zmluvu uzavrieť, že jej bol úver poskytnutý na základe jej žiadosti a pred tým takto žiadala aj o poskytnutie iného úveru, že v čase uzavretia zmluvy nebola veľkosť písma predpísaná, že zmluva je čitateľná, že žalobkyňa nepreukázala v čom je nečitateľná, že RPMN je

uvedená v správnej výške a zmluva nemusí obsahovať povinné členenie splátky. Pripojil príklad výpočtu RPMN a oznámenie veriteľa o schválení úveru z 19.11.2013.

4. Žalobkyňa v nezrozumiteľným podaní zo dňa 15.7.2019 uviedla, že požaduje určiť za neplatnú zmluvu č. 8500035536 uzavretú dňa 19.11.2013, ktorá bola dňa 5.12.2018 ukončená splatením všetkých záväzkov, že výška istiny bola 28,90 eur a mesačná splátka 66,42 eur, a preto v prípade určenia zmluvy za bezúročnú a bezpoplatkovú by bolo bezdôvodné obohatenie 2251,20 eur, z ktorého požaduje zaplatiť iba 50 %. Pripojila oznámenie veriteľa z 19.11.2013, žiadosť z 19.11.2013, zmluvné dojednania verzia júl 2013, dodatok k zmluve z 2.3.2015, oznámenie z 2.3.2015, splátkový kalendár z 2.3.2015 a oznámenie z 5.12.2018. Žalobkyňa na výzvu súdu uviedla, že uvedeným podaním nenavrhol zmenu žaloby v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia.

5. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 10.6.2020 uviedla, že berie späť žalobu v časti o určenie, že zmluva je neplatná, pretože sa stotožnila so zamietajúcim rozhodnutím v inej jej veci a aj určenia, že zostatok istiny je povinná zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 eur, pretože sa žalovaný vyjadril, že úver je splatený. Navrhla, aby súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný jej zaplatiť bezdôvodné obohatenie 2250 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a uviedla, že žalovaný jej poskytol úver 1839,51 eura to 1170 eur na úvere a 669,51 eur na revolvingu, ktoré boli znížené o manipulačný poplatok a tak jej na účet prišlo 996,16 eur a 564,15 eur, pričom žalovanému zaplatila 3985,20 eur a to naposledy 12/2018, ale vyššie bezdôvodné obohatenie nepožaduje.

6. Súd uznesením z 10. júna 2020 č.k.15Csp/328/2017-101 pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni aj bezdôvodné obohatenie 2250 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

7. Žalovaný vo vyjadrení k zmenenej žalobe vzniesol námietku premlčania proti nároku v rozsahu 1850,29 eur, ktorý sa premlčal v 2 ročnej subjektívnej premlčacej dobe, pretože žalobkyňa už v žalobe podanej v roku 2017 tvrdila skutočnosti o bezúročnosti úveru a neplatnosti zmluvy a v období 2 roky pred pojednávaním 10.6.2020 t.j. od 28.6.2018 do 30.11.2018, kedy zaplatila poslednú splátku mu zaplatila celkom 399,71 eur a aj proti nároku 1053,22 eur, ktorý sa premlčal v 3 ročnej objektívnej premlčacej dobe, pretože žalobkyňa od 10.6.2017 do 10.6.2020 zaplatila celkom 1196,78 eur.

8. Súd na pojednávaní dňa 24.6.2020 rozhodol podľa § 180 CSP, že bude pojednávať bez prítomnosti žalobkyne a právneho zástupcu žalovaného, ktorí sa nedostavili, hoci boli riadne a včas predvolaní, svoju neúčast' ospravedlnili a o odročenie pojednávania nežiadali.

9. Súd po prvý krát posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu a žalovaného a oboznámil sa s listinnými dôkazmi, ktoré predložili, pretože boli protistrane doručené a ich obsah nebol spochybnený, z ktorého považoval za preukázané nasledovné skutočnosti:

10. Žiadosťou bolo preukázané, že žalobkyňa ako dlžníčka písomne požiadala dňa 18.11.2013 žalovaného ako veriteľa o poskytnutie revolvingového úveru (úverového limitu) číslo 8500035536 s poskytnutou čiastkou úveru (úverový limit) 1170 eur, so splatnosťou v 36-ich splátkach, mesačnou splátkou 66,42 eur, celkovou čiastkou, ktorú mala zaplatiť 2391,12 eur, predpokladanou RPMN za úver 70,01 %, ročnou úrokovou sadzbou 70,01 %, priemernou RPMN 45,94 %, poskytnutou čiastkou revolvingu 669,51 eur, celkovou čiastkou pri revolvingu, ktorú mala zaplatiť 1594,08 eur, predpokladanou RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,28 %, ročnou úrokovou sadzbou 68,44 %. Žalovaný jej žiadosť písomne schválil 19.11.2013 s tým rozdielom, že RPMN úveru je 67,57 % a predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu je 62,80 %. V čl. 8 žiadosti Dohoda o poskytnutí služby je uvedená, že zmluvné strany uzatvárajú aj dohodu o poskytnutí služby v možnosti odkladu splátok úveru za ktorú sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť odmenu za možnosť odkladu splátok a) úveru vo výške 173,84 eur a b) splátok revolvingového úveru vo výške 105,36 eur. V čl. 13 žiadosti je uvedená, že riadnym vyplnením a podpisom tejto žiadosti/zmluvy uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú zmluvné dojednania. V čl. 2.2 uvedených zmluvných dojednaní je uvedená, že žalovaný je povinný odoslať žalobkyni oznámenie o schválení úveru, ktoré bude okrem iného obsahovať splatnosť splátok. V čl. 8.2 týchto dojednaní je uvedená, že žalobkyňa je povinná platiť úver v dohodnutých termínoch splatnosti. V čl. 4.1 týchto dojednaní je uvedená, že revolving automatické poskytnutie ďalšieho úveru vo výške podľa bodu 6 žiadosti. V čl. 4.2 týchto dojednaní je uvedená, že žalobkyni bude po splnení tam uvedených podmienok a za podmienky predchádzajúceho

schválenia žalovaným úver automaticky navýšený t.j. žalovaný poskytne žalobkyni revolving vo výške určenej podľa 4.1.. Schválenú výšku revolvingu oznámi žalovaný žalobkyni v oznámení podľa čl. 2, ods. 2.2. Oznámením žalovaného zo dňa 19.11.2013 bolo preukázané, že žalovaného prvá splátka úveru bola splatná 1.1.2014, každá ďalšia 1. dňa v mesiaci, posledná 1.12.2016, počet splátok je 36, schválená výška revolvingu 774,87 eur, výška splátky úveru po poskytnutí revolvingu 66,42 eur, RPMN po vykonaní revolvingu 62,80 %, ročná úroková sadzba revolvingu 68,44 %, odplata za poskytnutie služby v zmysle čl.8 ods. 8.1 písm. a) Dohody o poskytnutí služby 173,84 eur. Dodatkom k zmluve o revolvingovom úvere č. 8500035536 z 2.3.2015 bolo preukázané, že zmluvné strany uzavreli dodatok k zmluve, ktorý sa týkal opätovného revolvingového úveru. Oznámením žalovaného zo dňa 2.3.2015 bolo preukázané, že žalobkyni bol úver navýšený a tak RPMN úveru po poskytnutí revolvingu je 62,80 % a úver je splatný podľa splátkového kalendára, ktorý tvorí prílohy uvedeného listu. Splátkovým kalendárom zo dňa 2.3.2015 bolo preukázané, že prvá splátka bola splatná 1.1.2014, každá ďalšia 1. dňa v mesiaci a posledná bola splatná 1.12.2018, splátok bolo 60 a každá bola vo výške 66,42 eur. Oznámením žalovaného zo dňa 5.12.2018 bolo preukázané, že predmetný záväzkový vzťah je ukončený, pretože žalobkyňa uhradila všetky záväzky. Výpisom z www.nbsk.sk <<http://www.nbsk.sk>> bolo preukázané, že v čase uzavretia zmluvy dňa 19.11.2013 bola odplata obvykle požadovaná bankami za spotrebné úvery s lehotou splatnosti 3 roky vo výške 11,27 % a v čase uzavretia dodatku dňa 2.3.2015 vo výške 10 %.

11. Súd vec posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, § 137 písm. d) CSP, § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., § 3 ods. 3 a ods. 5 veta prvá zákona č. 250/2007 Z.z o ochrane spotrebiteľa, § 2 písm. g), § 9 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. j) a l), § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., § 53 ods. 1 až 3 a 5, § 53 ods. 6, § 39 a § 41, § 451 ods. 1 a 2, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 5 veta prvá a tretia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

12. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom zo dňa 24.6.2020 č.k. 15Csp/328/2017-114 konanie v časti o určenie neplatnosti zmluvy o úvere č. 8500035536 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným a určenie, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému zostatok istiny v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 eur zastavil a ďalej rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie 339,84 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a primerané finančné zadostučinenie 1000 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, žalobu vo zvyšnej časti zamietol a žalovanému priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 40 %. Rozhodnutie odôvodnil tým, že mal preukázané, že žalobkyňa ako dlžníčka a žalovaný ako veriteľ uzavreli dňa 19.11.2013 písomnú zmluvu o úvere číslo 8500035536 podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a úver je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Hoci podľa § 11 ods. 4 uvedeného zákona, ktorý je osobitným zákonom podľa § 137 písm. d) CSP je možné určiť úver za bezúročný a bez poplatkov, tým, že žalobkyňa požadovala od žalovaného aj vydanie bezdôvodného obohatenia a svoj dlh voči žalovanému už splnila, nemala naliehavý právny záujem na požadovanom určení a preto žalobu v tejto časti zamietol. V konaní bolo okrem tohto preukázané, že zmluva má všetky obligatórne zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a tieto sú aj uvedené v správnej výške a preto aj keby bol na požadovanom určení naliehavý právny záujem, bola by žaloba v tejto časti nedôvodná. V konaní neboli preukázané ani tvrdenia žalobkyne, že by bola nútená zmluvu podpísať, že by žalovaný voči nej nepostupoval s odbornou starostlivosťou, v rozpore s dobrými mravmi, že by bola zmluva uzavretá za nápadne nevýhodných podmienok, v rozpore so zákonom, priečila sa dobrým mravom, obsahovala nespočetné množstvo neprijateľných podmienok, že by neboli zmluvné dojednania individuálne dojednané, že by boli v nerovnováhe v právach a povinnostiach v neprospech žalobkyne a preto by mali byť neprijateľné. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov a preto nemôže odplata podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Táto bola v čase uzavretia zmluvy 11,27 % a dodatku 10 %, pričom v zmluve bol dohodnutý úrok 70,01 % a pri revolvingu 68,44 % a aj odplata za poskytnutie odkladu splátok úveru 173,84 eur a revolvingu 105,36 eur, v ktorej súd videl skrytú formu odplaty. Porovnaním takto dohodnutej odplaty s obvykle požadovanou odplatom pri obdobných úveroch, dospel súd k záveru, že dohodnutá odplata niekoľkonásobne prevyšuje úrokovú mieru pri obdobných úveroch, nie je preto akceptovateľná a je v rozpore s dobrými mravmi a preto je zmluva v tejto časti neplatná podľa § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka. Pretože žalovaný poskytol na jej základe žalobkyni peňažné prostriedky vo výške 1560,31 eur a žalobkyňa mu nesporne vrátila 3985,20 eur je plnenie vo výške 2424,89 eur, ktoré žalovaný prijal bezdôvodne prijatým plnením podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré je podľa § 451

ods. 1 Občianskeho zákonníka povinný žalobkyni vydať. Pretože však žalobkyňa už v čase začatia konania 1.12.2017 musela vedieť, že k bezdôvodnému obohateniu prišlo a že žalovaný sa na jej úkor obohatil a pretože vydania bezdôvodného obohatenia sa začala domáhať až podaním spísaným do zápisnice na pojednávaní dňa 10.6.2020, bolo právo na vydanie plnení poskytnutých žalovanému do 10.6.2018 premlčané v subjektívnej premlčacej dobe a plnení poskytnutých do 10.6.2017 premlčané aj v objektívnej premlčacej dobe. Pretože žalovaný sa premlčania podľa § 100 ods. 1 veta tretia Občianskeho zákonníka dovoľal, súd nemohol žalobkyni premlčané právo priznať a preto žalobu v premlčanej časti o zaplatenie 1850,16 eur zamietol a v nepremlčanej časti o zaplatenie 399,84 eur jej vyhovel. Pretože zmluva bola v časti dohody o odplate neplatná, žalobkyňa úspešne uplatnila na súde porušenie svojho práva ustanoveného podľa § 3 ods. 5 veta prvá zákona č. 250/2007 Z.z. a preto má proti žalovanému, ktorý za porušenie tohto práva zodpovedá, právo na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z.z.. Pretože žalovaný proti nároku žalobkyne na zaplatenie finančného zadosťučinenia vo výške 1000 eur, nenamietal, bol nesporný a keďže odplata vo forme úrokov a odplaty za služby je neplatná a bezdôvodné obohatenie bolo vo výške 2424,89 eur, považoval súd požadované zadosťučinenie vo výške menej ako polovice za primerané a žalobu v časti o zaplatenie priemerného finančného zadosťučinenia vo výške 1000 eur za dôvodnú. Pretože žalobkyňa vzala žalobu v časti určenia neplatnosti zmluvy a jej povinnosti zaplatiť žalovanému zostatok istiny v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 eur späť po jej doručení žalovanému, ale ešte pred začatím pojednávania, súd konanie v tejto časti v rozhodnutí vo veci samej § 145 ods. 2 CSP zastavil. Pretože uvedeným rozhodnutím sa konanie skončilo, súd podľa § 262 ods. 1 CSP rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Predmetom konania bolo celkovo päť nárokov a tak jeden nárok predstavuje 20 % z celého predmetu konania. Žalobkyňa zavinila zastavenie konania o nároku o určenie neplatnosti zmluvy a povinnosti zaplatiť zostatok istiny v splátkach, pretože vzala späť žalobu bez správania sa žalovaného a preto má žalovaný nárok na náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP v rozsahu 40 %. Žalovaný bol v konaní o určenie bezúročnosti a poplatkovosti úveru úspešný a preto má podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20 %. Žalovaná bola v konaní úspešná v nároku na zaplatenie finančného zadosťučinenia a preto má tiež nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20 %. V konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia mali strany úspech iba čiastočný a preto podľa § 255 ods. 2 CSP nemá žiadna z nich právo na náhradu trov konania. Po zohľadnení zavinenia na zastavení konania a úspechu v konaní, má žalovaný proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 40 % (60-20). Pretože v konaní nikto netvrdil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, pre ktoré by súd žalovanému nárok na náhradu nemal priznať a pretože ich ani súd nevzhladol, rozhodol, že žalovaný má proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 40 %.

13. Žalovaný podal proti uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, v časti v ktorej mu súd uložil zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie 339,84 eur, primerané finančné zadosťučinenie 1000 eur a proti náhrade trov konania. Žalovaný namietal proti tomu, že súd pri porovnávaní dohodnutej odplaty v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka vychádzal z priemerných úrokových sadzieb bánk, pretože v čase uzavretia zmluvy bola priemerná výška odplaty na finančnom trhu 45,94 % a táto nebola v zmluve podstatným spôsobom prevýšená, pretože ta podstatné prevýšenie sa považuje prevýšenie o 25-30 %. Žalovaný ďalej namietal, že rozhodnutie súdu o primeranom finančnom zadosťučinení odporuje § 3 ods. 5 Občianskeho zákonníka, že súd vychádzal z premlčanej časti bezdôvodného obohatenia, že postup súdu je nezákonný, pretože finančné zadosťučinenie je náhradou nemajetkovej ujmy a nie majetkovej, že na poskytnutie finančného zadosťučinenia neboli splnené podmienky, pretože súd dospel k záveru o neplatnosti zmluvy podľa všeobecných ustanovení občianskeho zákonníka a nie podľa osobitných noriem na ochranu spotrebiteľa a tým je vylúčené splnenie podmienky podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., že rozhodnutie je predčasné a že proti tomuto nároku namietal.

14. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie uznesením z 26.5.2021 č.k. 6CoCsp/29/2020-153 v časti týkajúcej sa sumy 339,84 eur potvrdil, pretože dojednané úroky boli v neprimeranej výške v porovnaní s úrokovými mierami podobného spotrebiteľského úveru v bankách, ktoré predstavovali v novembri 2013 úrok 11,27 % pre nové obchody a v čase dodatku (marec 2015) úrok 10 %, ktoré sadzba dohodnutého úroku niekoľkonásobne prevyšuje a preto ide o neprimerané úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi a preto je zmluva podľa § 39 Občianskeho zákonníka v tejto časti neplatná a žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodného obohatenia v nepremlčanej časti. V časti týkajúcej sa zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia a závislom nároku na náhradu trov konania zrušil a vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože rozhodnutie súdu o priznaní primeraného

finančného zadosťučinenia je nepreskúmateľné, že záver súdu o nespornosti nároku neobstojí, pretože žalovaný proti nemu namietal, že súd nepodal dostatočné úvahy, ktorými sa riadil pri určovaní jeho výšky a či zohľadnil všetky relevantné okolnosti daného prípadu. Uviedol, že je nutné dôsledne posúdiť závažnosť a intenzitu protiprávneho konania, jeho trvanie a rozsah nepriaznivých následkov ako aj subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu a až na základe vyhodnotenia týchto všetkých atribútov v ich vzájomnej súvislosti možno posúdiť primeranosť žalobkyňou uplatňovaného požadovaného finančného zadosťučinenia. Základ nároku je ale daný, tento má plniť funkciu satisfakčnú a sankčnú a možno ho chápať ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom ak ich práva hrubým spôsobom porušujú. Jediným predpokladom je, že spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie svojho práva alebo povinnosti t.j. že súd judikuje jeho v jeho prospech konkrétny nárok. Zákon nestanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť a preto bude vecou úvahy súdu, aby sa so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 389/2015, 6Cdo 127/2017). Súdu prvej inštancie uložil po posúdení uvedených nastolených kritérií opätovne o tomto nároku rozhodnúť a toto rozhodnutie odôvodniť a vyporiadať sa v ňom so všetkými námietkami žalovaného uplatnenými v odvolaní.

15. Predmetom konania tak zostal už iba nárok žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1000 eur, na ktorého prejednanie súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal žalobkyňu a právneho zástupcu žalovanej, ktorí sa nedostavili, hoci boli riadne a včas predvolaní, svoju neúčast' ospravedlnili a o odročenie pojednávania nežiadali a preto súd na pojednávaní dňa 30.9.2021 rozhodol podľa § 180 CSP, že bude pojednávať bez ich prítomnosti.

16. Žalobkyňa písomne uviedla, že jej spotrebiteľské právo bolo porušené zo strany žalovaného vysokou úrokovou sadzbou (71%) a tým, že preplatením pôžičky prišlo k bezdôvodnému obohateniu a vnútením služby odkladu splátok, o ktorú nežiadala. Konanie žalovaného je privodilo nepriaznivé následky po dobu 5 rokov splácaniu úveru, značnú finančnú a aj psychickú ujmu, keďže bola pod neustálym tlakom z finančnej núdze, čo ju opätovne nútilo podpísať zmluvy o revolvingu so žalovaným, aby pokryla náklady a splátky.

17. Právny zástupca žalovaného písomne uviedol, že zo strany žalobkyne neboli tvrdené a ani preukázané okolnosti subsumovateľné pod kritériá uvedené v zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu a k otázke ozrejmenia subjektívneho prístupu poukázal na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka s tým, že je potrebné zohľadniť skutkový a právny stav v roku 2013 a vychádzať z neho a sni neskôr prijaté závery súdnej praxe neurčovali taký výklad § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka spôsobom, aký sa uplatnil v tomto konaní.

18. Súd po druhý krát posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu a žalovaného a oboznámil sa s listinnými dôkazmi, ktoré predložili, pretože boli protistrane doručené a ich obsah nebol spochybnený, z ktorého považoval za preukázané nasledovné skutočnosti, ktoré posúdil podľa nasledovného právneho predpisu:

19. Podľa § 3 ods. 5 veta prvá a tretia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

20. Pretože v konaní bolo právoplatne rozhodnuté, že odplata dohodnutá v zmluve o úvere nebola platne dohodnutá a žalovaný je povinný vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 339,84 eur, žalobkyňa úspešne uplatnila na súde porušenie svojho práva ustanoveného zákonom a preto má podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. proti žalovanému právo na primerané finančné zadosťučinenie. Uvedené závery sú aj v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý sa vyjadril, že základ nároku je daný, ktorého právnym názorom je súd prvej inštancie v tomto konaní viazaný. Čo do výšky požadovaného finančného zadosťučinenia súd v ďalšom konaní v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu posúdil závažnosť a intenzitu protiprávneho konania žalovaného, jeho trvanie a rozsah nepriaznivých následkov ako aj subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu so zreteľom

na všetky okolnosti prejednávaneho prípadu a aj námietky žalovaného. V prospech žalobkyne súd zohľadnil, že bola dlhodobo vystavená závadovému stavu, spôsobeného konaním žalovaného a hrozbe plnenie neplatne dojednanej odplaty, pretože zmluvu uzavrela v roku 2013 a až v roku 2018 jej žalovaný oznámil, že si záväzky voči nemu splnila a okrem toho bola vystavená aj iniciovaniu a vedeniu súdneho konania, pretože žalovaný jej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia spochybňoval a spochybňuje doposiaľ napriek už právoplatnému rozhodnutiu súdu v tejto veci, ale aj iných veciach, v ktorých mu už bolo za porušenie obdobných povinností právoplatne uložená povinnosť zaplatiť iným spotrebiteľom finančné zadosťučinenie. Žalobkyňa však nepreukázala, že práve z dôvodu konania žalovaného bola nútená opätovne podpísať zmluvy o revolvingu a súd zohľadnil aj to, že žalobkyňa sa domáhala porušenia povinností zo strany žalovaného iba z jedného zmluvného vzťahu a súd jej priznal bezdôvodné obohatenie iba vo výške 339,84 eur, pretože vo zvyšnej časti bol jej nárok premlčaný, ktoré námietky žalovaného v odvolaní súd uznal za dôvodné.

21. Súd zohľadnil aj aplikačnú prax v obdobných veciach t.j. vo veciach žalovaného, kde porušenie jeho povinností spočívalo v neprimeranom úroku cca 70 % ročne, pretože Krajský súd v Banskej Bystrici priznal spotrebiteľovi finančné zadosťučinenie z dvoch zmluvných vzťahov rozsudkom z 28.7.2021 č.k. 43CoCsp/24/2021 vo výške 500 eur a teda z jedného vo výške 250 eur a Krajský súd v Žiline vo veciach, v ktorých bolo priznané vyššie bezdôvodné obohatenie rozsudkom finančné zadosťučinenie z 31.8.2021 č.k. 11CoCsp/27/2021 vo výške 400 eur a rozsudkom z 31.8.2021 č.k. 11CoCsp/25/2021 vo výške 500 eur.

22. S prihliadnutím na všetky tieto skutkové okolnosti prípadu, vychádzajúc i z aplikačnej praxe súdov dospel súd napokon k záveru, že je dôvodné priznať žalobkyňi ako primerané v tejto právnej iba finančné zadosťučinenie vo výške 300 eur.

23. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od a právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

24. Pretože nebol dôvod určiť dlhšiu lehotu na plnenie, súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

25. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

29. Týmto rozhodnutím sa konanie končí a preto súd podľa § 262 ods. 1 CSP rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Keďže v poradí prvým rozsudkom súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z toho, že predmetom konania je päť nárokov, proti čomu žalovaný v odvolaní nenamietal a ani odvolací súd k tomu nevyjadril iný právny názor, súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania postupoval totožne. Oproti v poradí prvému rozsudku boli obe strany čiastočne úspešné okrem vydania bezdôvodného obohatenia aj v časti o zaplatenie finančného zadosťučinenia a preto im súd podľa § 255 ods. 2 CSP právo na náhradu trov konania čo do týchto nárokov nepriznal. Pretože žalobkyňa zavinila zastavenie konania o určenie neplatnosti zmluvy a povinnosti zaplatiť zostatok istiny v splátkach tým, že vzala žalobu späť bez správania sa žalovaného patrí žalovanému podľa § 256 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v tejto časti v rozsahu 40 % (2x20) a pretože žalovaný bol úspešný čo do nároku o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru patrí mu podľa § 255 ods. 1 CSP aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20 %. Hoci žalovaná tvrdila, že je v zlej ekonomickej situácii, netvrdila, že by tu boli dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, pre ktoré by súd nemal žalovanému náhradu trov konania priznať a ani takéto dôvody nepreukazovala a keďže zároveň ospravedlnila neúčast' na pojednávaní z pracovných dôvodov, súd dospel k záveru, že takéto dôvody nie sú dané a rozhodol, že

žalovaný má proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60 % (2x20). O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.